

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenunțarea se face în Săbiu la expediția fetei pe afară la c. r. poste cu bani gași prin scrisori franțeze, adresate către expediția. Prețulu pnenunțării pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 38. ANULU XIX.

Săbiu, in 13/25 Maiu 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/3 anu 6 fl. Insetatele se platescu pentru întâi a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două oară cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nu luă numele națiunii indesierte.

Nu amu avé sa ne amestecăm in o afacere ce nu ne pôte privi deadreptulu și despre carea nu amu avutu informațiuni decât după ce s'a întemplat. Nici nu vomu trată obiectulu ce ne da ansa la scrierea acestor; sirori, obiectulu infratirei din Brasiou. Infratirea o au facutu densii că omeni maturi, că omeni cu prevedere și că omeni ce întielegu ce este partea practica a vietii politice sociali. Cari voru fi iesultatele nu avemu sa ne ingrigimu, pentru ce presupunemu din partea românilor celor ce o au pusu in lucrare o privighiare tréza, o consecuintia de feru și o alipire fără margini către națiunea lor. Români din Brasiou o au doveditu acést'a prin fapte, ce potu servi altor'a de modelu, dara nu prin vorbe amagitóre, cari nu au altu scopu decât ascunderea ignorantiei, in casulu celu mai bunu. Ori cari aru fi iesultatele cu privire la partea magiara-nemtiéseca, de atât'a suntemu siguri, ca românii de acolo nu suntu de acei mici la sufletu, încātu sa tremure de totu pasulu ce-lu facu, pentru ca nu lucra din instinctu.

Premitiendu aceste venimu la întrebarea, ca până cându inca monopolulu națiunii in mân'a unui omu, séu a unor omeni? și până cându mistificarea a totu ce se întempla in contr'a gustului și vointiei monopolistiloru cu vatamarea de interesele „venitoriulu națiunii?” Indulgentia din partea omenilor reali incuragiază efronteri'a (obrasnici'a) obscurității și acést'a trebuie sa incete odata!

Cetitorii nostri și voru aduce aminte de o declaratiune subscrisa de 147 cetățieni români din Brasiou contra unui domnu, carele după ce aprobă „infratirea” dreptu de o idea sublima, după ce, asista la banchetulu ei in persóna, o blamă a două di in publicitate. Declaratiunea e moderatiunea incorporata fatia cu purtarea dlui B. și acum unu corespundinte din Blasiu și bate jocu de cea dintăiu comunitate româna in unu modu demnu de invetiăcelulu maestrului seu.

Dara sa vedemu ce dice inaltu sapientulu din Blasiu. Mai întâiu aduce aminte de încercările magiariilor de pre la 1848 și pre la 1861. că sa apuce pre români la ospetie și sa bucine apoi in lume ca românii suntu multiamiti. Face asemenare între brasioveni și între unu june din Clusiu, care laudă pentru beutura pre magiari, arunca peatele discordiei asupr'a magiariilor, batjocuresce pre brasioveni dicându ca au luat rolulu unui Dumitrescu și apoi continua:

„147 de romani au batjocorit cele mai fragede simțiminte, au calcatu in picioare cele mai drepte pretensiuni ale romanilor din Transilvani'a.

„Si acesti romani brasioveni, tienatori de clas'a celor culti, pretindu a fi lucratu și cu ore-care sperare, camca purederea densiloru va află resnetu la romanii din alte părți ale Transilvaniei?

„Acést'a este, ce a surprinsu tóta suflarea romana de pre aici și o a umplutu de mirare, o a facutu sa se întrebe: se pôte dá finta romana, carea sa degradeze pre fratii sei până la a supune despre ei, cumca nu mai au nici umbra de incredere in sine și venitoriulu națiunii sele, și de aceea de buna voia se dau pre sine mortii, — și pre cei ce li au decretatu mórte, i considera de binefactorii sei și li multiamescu frumosu pentru nesuinti'a, ce punu, spre a scapá pre romani de continuarea esistintiei, ce se numesce: viétia româna.

„Der' românii de pre aici nu au ajunsu și in veci nu voru ajunge la atât'a decadentia, nu suntu atâtu de lasi, câtu se desperedie de venitoriulu națiunii române.”

Ei bine, abstragemu dela procederea frivola și in bataia de jocu, acést'a e o insustre atâtu de con-

topita cu individualitatea câte unui omu, încātu nu-mai mórtea lu pôte desbaiera de dens'a. Cu slabiciuni personale nu ne vomu ocupá. Totu asiá trebuie sa abstragemu dela tiermuritele injuraturi ale domnului din Blasiu; de unde nu suntu idei trebuie sa te multiamescu cu de aceste. Scopulu nostru are sa fia, după cum ni l'amu precisatu mai susu.

Deci nu putemu trece cu vederea nisee lucruri pre cari le atinge și „combatatoriulu” infratirei din Brasiou și adeca „dreptele pretensiuni ale romanilor” și „interesele romanilor”.

Dreptele pretensiuni nu se cuprindu in nisee articulu confusi, cari amesteca tôte cuadratele cu rotundele, incependu dela independenti'a nationale și sferindu cu o banca de hipoteca și cu incuviintiarea cutărei fabrici séu altei imbunatatiri private, ce nu are a face nimic'a cu politic'a. Dreptele pretensiuni trebuie sa fia nisee pretensiuni, ce privescu dreptulu publicu alu unei natiuni. Aceste drepte pretensiuni nu se castiga inea numai prin o isolare ermetica de tóta lumea și prin instrarea a vre-o câte-va cuvinte magice inaintea caroru, prea lesne se pôte face cine-va și doct'u, martiru și aparatoriu, și inca fără de a cunoște caus'a pentru carea docéza, pentru care pretinde ca sa o apere.

Dreptele pretensiuni nu se periclitéza prin conversări și conveniri, fia și politice, și cu alti compatrioti de alta natiune, ci ele tocm'a ceru dela o natiune că sa lucre și sa ia parte la tôte afacerile in cari se tratéza de sórtea ei; afara déca are o armata mare și bani multi, că sa pasiasca sa deslege nodulu gordicu cu sabi'a, cându nu trebuie mai putienu sa lucre și sa se espuina.

Totu asiá se are lucrulu cu interesele. Ele suntu acele lucruri, cari facu sa progreseze natiunea in specie și in genere.

Unde au facutu românii cu mijlócele loru proprii pentru inaltarea vediei nationale și pentru binele generalu și specia, ceea ce au facutu brasiovenii și unde este zelulu celu mare de a face și in venitoriu? Inaintarea intereseloru nationali, după cum o au practicat ei este impreunata cu greutatea speselor, cari lu costau pre fia-care sudóre până le face capetu de le procura. Acést'a inea nu e asiá de lesne că cându striga cine-va numai: patria! natiune! și alte eschiamatiuni patetice, cari disparu că fumulu, indata ce s'a racitu gur'a de ele.

Si apoi in fine cine ce are cu brasiovenii? nu au ei dreptu sa aiba convingerile lor? Cu atâtu mai vertosu cu câtu ei nu au luat natiunea in arenda, că sa vorbésca in numele ei, precum vorbescu atăti și infrunta pre altii, căci cugeta altu-feliu, decum cugeta dloru!

Spunemu dreptu ca aru fi tempulu că sa scapăm de calamitatea astoru feliu de nationalisti, cari nu afla alta distractiune, decâtu sa te asurdiasca că bróscele dintr'unu lacu in di de véra, cu dese vociferări patetice, dândusi aerulu ca numai ei potu face lumea fericita.

Firesce ca după cum dice némtiulu lucru nu este fára (causa). Cându lucrurile aru luá alta fatia, cându romanii aru puté intrá odata pre calea faptelor pentru „pretensiunile” și „interesele” lor, acestor „intiepti” li s'aru gatá materi'a de scrisu și de peroratu, de ore ce generalitățile aceste despre „venitoriulu” națiunii, despre „serman'a” natiune și „sclav'a” natiune, nu aru mai prinde, și ei s'aru vedé in graniti'a sciintielor lor. Ba și martirismulu lor aru fi de prisosu.

Dar ridiculu vine la urma. Ei, adeca din cei ai corespundintelor din Blasiu, nu se voru „degradá” atâtu de tare că sa dea mân'a la vre-o festivitate

de infratire, ei nu au „decadintu” asiá de tare. Ei de tôte aceste nu voru sa scie. Ei se rógă numai de câte ori au o trebuintia de magiari și-si facu mânile pumni in busunarie (că sa nu se véda) cându nu li se implinescu rugările. Ei despretiuescu pre magiari, nu voru sa faca politica comuna cu ei, servescu inse bucurosu in posturile primite dela magiari și mirare! ca pre câtu suntu de altmintrea de susceptibili până la nervositate cându audu de magiari in punctulu oficiiloru magiare, nu au nici o scrupulositate, bá cându stai sa cautu susceptibiliti suntu mai norocosi fatia cu aceste oficii și favori magiare decâtu cei ce aru dorí, ba se silescu din tôte puterile, dara pre calea onórei, a ajunge la o respectare reciproca de interese și de drepturi între români.

Inse nici machinatiunile cari dirigu aceste pomenite in urma, nici purtarea magiariilor, carea aru puté da dreptu celor ce se tienu sapienti astadi, nu are de a impedecá nisuinti'a de a se apropiá aceste două natiuni din midiloculu slavismulu nu'a de alt'a.

Ca cu câtu se voru emancipá românii de conducatori cu politic'a „instinctiva” *) cu atâtu voru merge mai bine pre picioarele lor și voru câstigá in autoritate inaintea altor popóre.

Procedur'a Russei in Besarabi'a.

(Raportu originalu a lui „Ostén”)

Din Besarabi'a, mijloculu lui Maiu.

Este prea bine conosciuta nesuinti'a cea mare, care a avut-o totu-dé-un'a Russei'a, de a liberá de sub jugulu torcescu pre romanii tieriloru danubiane și a-i pune in pusunariulu seu.

Indata la inceputulu secl. 18-lea si-a manifestatu Russei'a poft'a de a-si estinde domni'a și asupr'a tieriloru romane de lângă Dunare. Se întielege numai sub pretestu, că liberându-le de jugulu turculu, sa le iee sub blândulu seu protectoratulu crestinescu. —

Agentulu rusescu de atunci, Pelicala, unu grecu din Fanarulu Constantinoplei, lucrá in Iasi din tôte puterile pentru propagand'a rusesca. Si de si Const. Brancoveanu, principele Romaniei de atunci, și natiunea intréga n'a voit u sa acceptedie acestu scutu rus, sciendu bine ca acést'a cu tempu pôte fi periculosu pentru autonomi'a principatelor, totusi succese propagandei a câstigá pentru sine și a prinde in rețea pre Dimitriu Cantemiru, principele Moldaviei din acelu tempu, carele erá inamicu pre fatia alu lui C. Brancoveanu. Si indata după acést'a in 13 Aprilie 1711 se incheiá o legatura între Cantemiru și țiarulu Petru I., in carea ce e dreptu, se recunoscea de principe eriditariu alu Moldaviei, principatulu inse erá incorporatu in imperiulu rusescu.

Ceea ce se si dede pre fatia in 3 Maiu a aceluasi anu, cându principele Cantemiru, prin o ordinatione, declara principatulu Moldaviei independente de Porta și incorporatu Russei.

Poporulu inse nu voiá sa scie de aceea nimic, și cându țiarulu Petru I. veni in persóna la Iasi, 15 Iuniu a aceluasi anu, că sa primésca omagiulu și se presentara putieni sateliti de ai lui Cantemiru, impreuna cu spatariulu Tom'a Cantecuzinu, care, parasindu pre Brancoveanu trecuse intr'o nópte cu cavaleri'a in partea lui Cantemiru.

Lupt'a între Russei'a și Port'a se si incepú in 19 Iuniu, si Russei'a, după o lupta infricosiata de trei zile, remase invinsa, ea fú silita a cumperá o

*) Alusiune la mai multi articulu ai dlui Baritiu, care se provoca la procederea romaniloru că din instinctu, la diferitele ocațiuni.

pace rusinósa, principele Cantemiru, spatariulu Tom'a Cantacuzinu, si 2000 de romani 'si cautara refugiu la russi, cari formara colonia din trensi in Russia sudica. Iera Moldavi'a fú data prada furiei turcului. Acest'a a fostu fructulu d'infaiu alu protectiunei ruseseci ce insistá continuu. Erupte unu alu treilea resbelu russo-turcescu si Russia, cá de comunu, ocupá principatele románe. Totusi nici acum nu'si ajunsé scopulu, cáci dupa tractatulu de pace incheiata in 1774. in Coiciucu-Cainargi, Russia trebuiá sa-si retraga armata, si cu dens'a si protectiunea crestinesca dupa cum dicea ca. Apetitulu ei inse erá forte mare, si in 1787. vedemu, ca Russia iera e in conflictu cu Port'a. Russia ocupara Moldavi'a si nu o evacuará, pâna dupa pacea din 29. Decembre 1791, dupa care Russia 'si estinse confiniile pâna la Nistru, venindu prin acest'a in nemijlocitu contactu cu principatele. Acest'a a fostu unu succesu mare pentru Russia, si post'a ei pentru tier'a promisá se facú mai mare. Si putienu dupa aceea pretinse cá Dunarea sa fia m' diguina între Russia si Turci'a — principatele adeva sa cada la Russia. Port'a se opuse acestor pretensiuni ilegale si injuste ale Russiei, si in 1806 erupte alu sieselea resbelu rusescu, care durá pâna in 1812. Si cându Russia se vadiu strimtorita de Napoleonu I. fiindu necesitata a incheiá pace cu Port'a, rapí la sine tóta Basarabi'a

Ce intielegea si intielege Russia sub protectiunea sea crestinesca pentru tierile románe dunarene, ne putem convinge mai bine aroncându o privire asup'ra stárei presente a románilor din Basarabi'a. Despre acest'a vomu vorbi putienu aci.

In Basarabi'a statulu quo n'a fostu stabilu nici odata, si russii staruiau din tóte puterile, a aretá tierii incorporate, ce intielega densii sub protectiune rusesca.

Indata dupa cuprinderea Basarabiei s'a emis unu ucasu: „Celu ce are proprietáti pe amendóne laturile Prutului, (frontier'a între Basarabi'a si Moldavi'a), trebuie neconditionatu séu sa-si venda bunurile in Basarabi'a si a se retrage preste Prutu in Moldavi'a, séu vice versa.“ Prin acest'a voiá Russia se impedece ori-ce comunicatiune între tierile sorori, cá cu atáta mai liniscita, si cu efectu mai mare, protectiunea russo-crestinesca sa-si póta ajunge scopulu fatia cu teritoriulu de curendu ocupatu. Multi proprietari mari vindeau mai pe nimic'a, cu pretiu bagatelú, posesiunea lorú din Basarabi'a, si se retrageau in Moldavi'a cu care acum se taiase tóta comunicatiunea. Nu le erá permisú a veni de locu in contactu cu fratii lorú de dincolo de Prutu. Intre Basarabi'a si Moldavi'a se redicá unu muru chinezú, care desparte pâna astadi aceste dóue tieri. Se introduse o administratiune rusesca completa. Limba oficiósa romána se delaturá simplu de impreuna cu oficialii tierii, cea dintáiu sub pretestu ca e necultivata, iera cei din urma, ca n'au cunoscatie juridice si administrative. Putienele scoli normale románe se inchisera si se substituirá prin altele ruseseci, in cari limba romána dela inceputu fu tolerata numai cá studiu relativu, mai târdiu fu delaturata cu totul, asiá cátu astadi in scóle si in oficie se uséza exclusive limba rusesca. Pentru cultura poporului nu s'a interesatu si nu se intereséza nici astadi guvernulu rusescu. Putienele scoli comunale (satesci), cari le au redicatu proprietari románi cu mijlóce private, au trebuitu sa se disólve, pentru ca guvernulu rusescu n'au suferitu in aceleasi, cá limba instructiva, limba tierii, si proprietarii respectivi nu voira se sustiena scoli ruseseci. Cárta romána de invetiamentu nu se afla de locu, pentru ca guvernulu rusescu le denéga imprimerea. Chiaru si ABCdariulu trebui a fi supusu censurei cându se tiparise pentru scólele susu mentionate. Ori-ce importu de cárta romanesci, jurnale etc. e strinsu opritu.

Unic'a si cea din urma consolare a poporatiunei, ce a mai remasu, a fostu biseric'a nationala cu limba romána si cleru románu. Acum inasa, dupa ce de cáti-va ani incóce, se instrúeza clerulu in seminariulu din Chisieneu numai in limba rusesca, intentiunéza guvernulu a aliená limba tierii si din biseric'a si a o inlocui cu cea rusesca.

Celu ce cetesce séu posede vre-o carte romanesca, celu ce caletoresce in Románi'a séu coresponde acolo cu amici si consangeni, séu cel'a ce in ori ce modu aréta ca e románu si nu rusescu se privesce de tradatoriu, nu espeta pasaportu pentru strainatate, bá e in periculu a fi transportatu in Siberi'a, si inca e o fericire ca oficialii ruseseci se

potu cumperá asiá usioru in cátu cu sume mari te poti elibera de densii.

Acést'a e adeva protectiunea rusesca ce a gustatu nefericit'a Basarabia din 1812 si carea erá menita pentru románi dela Dunare si, preste totu, tuturoru crestiniilor din Turci'a.

Eveneminte politice.

Spatulu pentru eveneminte ne este forte augstu. Deci ne restringemu la cea mai importanta si adeva la intrarea versailistiloru in Parisu.

Statutul de organizare

a reuniunei politico-nationale pentru toti románi din comitatulu Aradului.

1. Organulu principalu alu reuniunei consta din comitetulu centralu, compusu din 150 de membri, cá representatiune a reuniunei tuturoru románilorú din comitatu;

2. din subcomitete, constatátorie din membrii comitetului centralu, impartiti între 17 cercuri pretoriale din comitatu;

3. din intrunirile subcomitetelorú, dupa cereri electorali;

4. Subcomitetele, cari 'si au organele lorú proprie, suntu indreptatite a se intregi, conformu necesitatei, in sfera lorú proprie de activitate si prin alti barbati din cerculu respectivu, pâna la unu numeru de 30, inasa incátu e posibilu cu privire, ca tóta comun'a cercului sa fia representata.

Subcomitetele astfelu infiintate, avendu organele lorú, se constituiescu de sine; despre ce au a incunosciintá presiedinti'a comitetului centralu.

Membrii comitetului centralu alu reuniunei, alesi prin adunarea generala tienuta in 20 Apriliu 1871, suntu cei consemnati in registrulu alaturatu.

Sfera de activitate

A) a adunárei generale — este:

1. A luá la desbatere chestiuni de interesu politico-nationalu;
2. in casuri necesare a dá directiva comitetului centralu;
3. A transformá séu a intregi, in casuri necesarie, comitetulu centralu si subcomitetele; —

B) a comitetului centralu:

1. Comitetulu centralu e representatiunea reuniunei in tóte afacerile nationali, referitórie la interesele nationali din comitatulu si cetatea Aradu;
2. Comitetulu centralu e autorisatu, in casu de lipsa, a dá directiva in generalu si in cause speciali subcomitetelorú;
3. A se ingrigi, cá tóte interesele nationali sa fia din ori-ce parte respectate si promovate, amesuratu principelorú enunciate prin adunarea generala a reuniunei; in interesulu acestor'a a luá mesurile esecutive; —

C) a subcomitetelorú:

1. Promovarea si efeptuirea decisiunilorú comitetului centrale;
2. Representarea si ingrigirea despre interesele cercului propriu;
3. Informarea comitetului centralu despre cercintiele si relatiunile cercului respectivu, si totu odata recercarea comit. centr. pentru spriginire; si in fine
4. A referá despre opiniunea domnitória in cercu fatia cu o cauza óre-care.

Regulamentulu siedintielorú.

§. 1. Reuniunea tiene in totu anulu, primavér'a, o adunare generala ordinaria, cu ocaziunea congregatiunei comitatense.

§. 2. Comitetulu centralu póte sa decida in casuri de lipsa convocarea de adunári generale extraordinarie, si anume:

§. 3. La cererea unei tertialitáti a membrilorú presinti in siedinti'a comitetului centralu.

§. 4. Siedinti'a ordinaria a comitetului centralu de regula se convóca pe diu'a premergatória a congregatiunei comitatense, iera in casuri extraordinarie, de atátea ori, de cáte ori va recere vre-o cauza ponderósa.

Comitetulu centralu se convóca prin avisarea presiedintilorú de subcomitete, cari voru a comuni-

cá acést'a cu membrii comitetului centralu, locuitori in cerculu respectivu.

Afara de acestea, convocarea are a se efeptui si pe calea jurnalelorú nationale.

In convocárilu pentru siedintie straordinarie au a se comunicá si obiectele pertractánde. —

§. 5. Siedintiele comitetului centralu suntu de regula publice.

Siedintiele se conduc prin presiedinte, respective vice-presiedinte; iera dela membrii reuniunei si ai comitetelorú se astépta si pretinde observarea usuentiei parlamentarie si a buneii cuviintie.

(Primitu in adunarea generala a „Reuniunei politico-nationale a tuturoru románilorú din comitatulu Aradului.“ in 20 Apriliu 1871.)

Sigismundu Popoviciu, m. p. presiedinte.

Iosifu Popoviciu, m. p. notariu.

Dlu Directoru alu teatrolui din Bucuresci M. Pascali, care se afla in Brasiovu si incepe aci astadi representatiunile sele ne recerca a publicá urmatórele:

Bucuresci, 1871 Apriliu.

Domnulu meu! In anulu acest'a dorescu sa reincepu excursiunea mea artistica de acum 3 ani.

Dlu meu! din punctulu de vedere moralu, artisticu si nationalu, credu ca este o sánta detoria de implinitu, o imperiósa trebuintia pentru dezvoltarea intelectuala, infromsetiarea smtiemintelorú, inuobibrea cugetárilorú, basa de progresu, de marire si de lária pentru ori-ce natiune, si mai in-deosebi pentru unu poporu junu cá alu nostru, cu atáta viétia, cu atáta sperantia si cu asiá inalta missiune de implinitu. Escursiune paramente scientificá, paramente artistica, cultura si dezvoltare nationala, fára nici o preocupare de politica militanta, artea romána pentru toti in genere, pentru románi in parte si in contr'a nimeni, éta credinti'a, éta cugetarea mea. Patroni ai luminei, ai artelorú, ai dezvoltárei nationale, cutezu a pune sub auspiciile dv. incercarea mea.

Nu credu sa amu o nevoia a ve spune, ca asemenea incercare, asemenea sánte detorie de implinitu, nu potú ajunge maretulu lorú scopu decátu numai atunci, cându toti, micu si mare; forte si debilu, avutu si neavutu, vomu uni tóte fortiele nóstre, tóte inimile nóstre, tóte aspirárilu nóstre, într'o otarire severa si nationala. Sustienerea in totu si cu totu pentru totu ce privesce sciinti'a, artea, lumina, cultura, si dezvoltarea romanesca.

Dela concursulu dv., dela imbratsiarea dv., de la solidaritatea, cu care veti tratá acést'a chestiune voiu vedé, déca ideea acést'a nationala, a gasitu resonetu între románi si déca eu meritu onórea de a fi unulu din interpretii sei?

Teatruulu este istori'a via de cultura, de marirea si de poleirea unei natiuni; poporu fára teatru, este poporu fára cultura, fára marire, fára poleire, fára istoria. Lumei, care scie, ca amu avutu in trecutulu nostru si cultura si marire si poleire si pagine maretie de istoria, sa-i ponemu, sa-i probámu, ca avemu astadi si noi putiena arta, multe aspirari de dezvoltarea ei, si teatruulu nationalu e depositariulu, focariulu de lumina, si de poleire pentru ori ce poporu.

Iéta domnulu meu, care este procederea mea practica:

1) Incependu dela 3—4 Maiu, orasiile prin cari speru sa trecu suntu: Brasiovu, Sibiu, Blasiu, Clusiu, Naseudu, Oradea-mare, Aradu, Lugosiu, Timisióra, Pest'a, si ori care orasiu mi-va face onóre sa me chame, séu unde se va simli multiamurea si necesitatea, ca trebuie sa trecu pre acolo.

2) Voiu jocá numai siese representatiuni abonate in fia-care orasiu, si cáte o representatiune suspendata pentru infiintarea unui teatru preste Carpati.

3) Repertoriulu acestorú 7 representatiuni in totalu se va compune: din piese nationale, istorice, piese nationale de caracteru si de moravuri si 2 piese traductiuni Capo d'opera ale artei si literaturii europene.

Acum iéta ce cutediú a reclamá dela iniciati'a dv., iéta cum credu eu ca me poteti ajutá sa ducu la capetu acést'a missiune atátu de grea, pré cátu este de frumósa si nationala:

1) Instituind un comitet de inițiatori, de iubitori de arte, de patroni ai frumosului și ai dezvoltării naționale.

2) Dându acestei idei, acestui program al meu prin presa, prin comunicații, prin propagandă, totă publicitatea, totu resunetului necesariu, pentru că să poată reesi mai strălucit și mai sigur.

3) Angajarea localului de teatru din partea romanilor pentru arta română, că să nu întâmpinăm piedeci și întârziări în aceste 7 reprezentări.

4) Un abonament atât de tare, pe câtu este de mare ideea, pe câtu este de imperioasă și salutaria încercarea mea. Abonamentul nu-lu reclamă că proba de imbrățișare, de susținerea personală, nu-lu reclamă că necesitate materială a mea proprie, nu! Abonamentul este necesariu pentru eventualități, pentru timpuri schimbătoare, pentru inimă și frățieșcă susținere într-o colectivitate compactă și continuă; este expresiunea via, fidelă și potente, este afirmatiunea în față străinilor, alu romanismului, strinsu la unu locu cu totulu, și neconținutu că să ridice, să întărească, să se susțină totu cu totu și cu toate focariulu de arte și de poezie națională. Comitetulu român va păstra banii abonamentului, până la finele celor șase reprezentări; și numai atunci mi se va pune la dispozițiune că să ajutu enormele cheltuieli, ce atrage după sine o asemenea companie.

Personalmente că românii și că artiștii, reclamă dela dv. numai concursulu moralu, și acestu credu că este interesulu generalu; concursulu materialu ce rezultă naturalmente dintr'unu marele concursu moralu, lu-reclamă nu pentru mine, nu pentru femeia mea, căci sântă detoria ce împlinim este dulce pentru noi că românii și că artiștii, dar' numai pentru grelele cheltuieli ce necesită asemenea excursiuni.

Dlu meu, deca împărtășiți că și mine această credință, deca aspirațiile, deca numele meu, deca, trecutulu meu ve suntă câtu de puțin cunoscute, câtu de puțin apreciate, o mica garanție pentru viitoru și deca me credeți capabilu, demnu, de această mare și grea încercare, speru că veți binevoi a me onora cu patronarea, cu grațiositatea, cu iubirea dv., precum eu amu onore de a fi devotatul dv.

M. P a s e a l y.

G a l e s i u , 8/20 Maiu 1871.

Domnule redactor! Sunteți rogati a publica în prețitul jurnalulu „Tel. Rom” că reflecțiune la articolulu din nr. 35, datu din marginime, următoarele sîruri:

Acelu articolu e scrisu, cu intențiune de a înnegri și calumnia, cu foarte mare usurintă și neconșiositate, în modulu celu mai nerușinat contr'a mea și pre care eu lu dechiaru, mai înainte de a trece în meruntele lui, de unu strigatu esageratu a unu fantastu, unu omu esaltatu. Ve rogu să priviți aceste că respunsu generalu la acelu strigatu, iera cele următoare că reflecțiune specialisată, scrisă în interesulu adevărului pentru publiculu, care dorește a se orienta.

E învederatu că autorulu acelu articolu e seu unu inamicu alu meu seu scriitorulu e platitu și informatu de elu. Cine e inamiculu meu? unu dumviratu, constatoriu din p. N. Rechițianu și docințele Avramu Acilianu. Pre acesti doi individi i-au împreunatu egoismulu lor analogu și interesele lor, ce convinu, într'o alianță, că pre scrisulu, care le sta în cale, care le strică socotelele, treburile (Geschäfte) care adese le crutisădă și împedecă planurile tendențioșe și particulare, în interesulu binelui comunu, că să-lu delature, să-lu surupe. Încusăntia lor se pôte vedea din aceea corespondință, care nu conține altu ce-va, decâtu acuzări nefundate, într'unu sîru lungu de cuvinte odioșe, esite și scôșe dintr'unu pențu încercatu de ura și invidia, cu scopu malitiosu, de a înnegri, calumnia. Interesele lor, dîcu, care convinu și ur'a și invidia ambiloru contr'a mea, i-a unitu. Ambi iubescu și pörta cuvinte mari în gura d. e. zelu, patriotismlu, înaintare, lumina, întunerecu, dară în fața pândescu, răvnescu și venéza numai folôșe materialu particulari; adese pre coal'a celoru comunu. Ei n'au fostu în stare celu puțin a areta lumii că internulu lor consona cu cuvintele; zelulu și faptele lor nu le cunoscă omeni altfelu, decâtu numai după literale mörte din corespondință din cestiune și un'a scrisă de invetiatiulu Necși'a din Tilsca; în realitate elu nu exista. Și de öre-ce la altulu vorbescu fapte, la ei însa numai

gnur'a, au ținutu de utilu a luă refugiulu și la mijloce că publicistică și a-si trimbiță cuvintele de fapte și faptele altor'a a le ignora; dară nu numai atât'a, ci a și calumnia pre cesti din urma, că asiă sa lege cu totulu ochi publiculu, pentru de a pôte pescu de ici încolo în întunerecu. Asiă este p. Rechițianu? credă că de-si nu m'amu exprimat destulu de precisu, totuși întielegi! Me întielegi și veți recunôșce că nu comitu indiscretia, deca la „preții harnici, asesoru protopopescu, zelu etc. etc.” îi aducă aminte pre An'a lui I. Cercelu, care la anulu 1851 a donatu totă averea ei biserice și pre care sântă ta o ai abatu prin „apucatură” dară nu „practice” ci infernale, a-si detrage cuventulu și a ve testă însi-ve averea; de asemenea An'a lui N. Timpenariu, care donă-se o möră biserice și la care s. tă ierasi și manifestara-ti post'a a o anecă, ceea ce observându omeni, facura în grabă mör'a în bani și îi asiediară în lad'a biserice, că asiă sa asigure donatiunea. Adeverat este că poporulu s'au scărbitu, vedendu apucaturile aceste infernale, pre care-ti place a le numi zelu, patriotismlu etc. și ca au încetatu cu donările? Că să nu mai amintescu despre cele două femei, dintre care un'a voise a donă 100 fl. și alt'a 40 fl. biserice și pre care voiă-i a le aplică a fondă unu fondu nu de școlă, nu bisericescu, după cum me sileamu a le convinge, ci fondu, din a căru interese anuali să li se plătescă parastasele, ce le promiteai că le veți saversi pentru mentuirea sufletelor!

(Va urmă.)

R o m a n i ' a .

D e p u t a t i i a l e s i l a c o l e g i u l u l .

Argesiu: Manolache Iepureanu. Brail'a: C. Cretulescu. Bacau: Eugeniu Ghic'a. Balgradu: G. Focși'a. Botosiani: Nicu Mavrocordat. Buzeu: V. Vladoianu. Cahulu: Grig. Bengescu. Covurlui Lascaru Catargiu. Dorohoiu: Plagino. Dâmbovit'a: G. Cantacuzino. Dolju: A. Sturbeiu. Falciu: M. Cogalniceanu. Falticeni: N. Genea. Gorju: Z. Broșteanu. Ilfovu: Dimitrie Ghic'a. Iassi: Mavrogheoi. Ialomiț'a: N. Cretulescu. Ismailu: Tulceanu. Mehedinti: G. Costaforu. Muscalu: Stefanu Goleșcu. Némțiu: Colonelu Rosnovanu. Oltu: George Manu. Prahov'a: T. Vacarescu. Putn'a: A. Balsiu. Râmnicu-saratu: C. Gradisteanu. Râmnicu-Valcei: A. Lăhovari. Romanati: Farcasiang. Romanu: Calimachi Catargiu. Tecuciu: Teod. Sturza. Tutov'a: Man. Costachi. Teleoramu: G. Boerescu. Vaslui: I. Sturza. Vlasca: Tataranu.

Se însiela cei cari credu în durabilitatea guvernulu actualu.

Nu trebuie multa cunoscință de omeni și de lucruri că să se convingă ori-cine că actualulu guvern cuprinde în sine pre multu germani de disoluțiune, că se fia durabilu, chiaru deca, prin o orbire — care aru costă pe biat'a țiera multu — a alegatorilor, dlu L. Catargiu aru obținé o camera la ordinele sele.

În adeveru în actualulu cabinetu suntu intrunili „utilitatis causa” reprezentanti de partite și interese politice opuse deametrulu.

Apoi pe câtu timpu va avea a luptă această coalitiune monstruoșă contr'a aceea ce numescu cu numeculu comunu: „liberalismlu”, voru fi unti membrii ei. Nu asiă însa a două di după finea luptei!

Atunci lupt'a va începe între diverse nuanțe care compun caleidoscopu-cabinetu alu dlui Lascaru Catargiu.

Și această lupt'a va avea locu în ori-ce casu, fia invinsu, fia învingatoriu actualulu cabinetu în lupt'a electerale ce se încinge între elu și țiera.

De va fi invinsu, disoluțiunea lui este o consecință logică: va fi parasitu de nuanțele cari voru fi mai apropiate de învingatori.

Și de va fi învingatoriu, disoluțiunea lui e iminentă. Ceea ce d. Lascaru Catargiu crede că va fi majoritatea sea în camera, se va desface în atâtea grupuri câte curențe diverse suntu în ministeriu și lupt'a va începe între aceste grupuri, și o nouă coalitiune între unele din ele va formă o nouă majoritate. Iera această majoritate va aduce disoluțiunea actualulu cabinetu; lucrulu este nedubiu, și punemu cu cine crede altfelu prinsore gré!

Va să dica ori-com se voru sfeli lucrurile, rezultatulu este: disoluțiunea actualulu cabinetu.

Asiă dară se însiela acei cari speculăza asupra durabilității cabinetulu actualu.

Să nu se socotéscă cinstiți agentu ai administrațiunei actuale nemutabili din chivernisél'a dloru și că atari să-si resulfice mânecele spre a lucră în elegeri, cu pre mare zelu; nu-i nadejde onoratiilor, nici după ce ve-ti fi bine-meritatu dela . . . dela ciocoismlu și dela strainismlu!

Ce e mai prudinte pentru această categoria de omeni, este să caute a fi esecutori fideli ai legii, iera nu ai arbitrarului ministriloru trecatori. Împacati cu legea, ei aru pôte să se impuna ori-cărui cabinetu aru urmă acestulu; deochiati prin zelulu ce ve-ti pune în servitiulu arbitrarulu, nu uitati că atât'a lucru ne-a mai remasu bunu în Romani'a, ca nici reulu nu este durabilu, deca binele este asiă de raru și de trecatoriu!

Cumpaniti aceste vorbe, cinstiți agentu lefegii ai arbitrarului, și să fia sciutu că ve-ti odhai pe asternutul ce însi-ve ve ve-ti face.

T. R.

„Inform. d. Iassi”

V a r i e t a t i .

*** **Contra dechiaratiune.** Celimiu în „Albi'a” o contra dechiaratiune la festivitatea de înfratire din Brasiovu. Fiindu că aceea e datata de aici și după cum se vede din „Albi'a”, aru fi și subscrișă de mai multu din Sibiulu și giuru o reproducem:

Contra dechiaratiune, la festinulu din Brasiovu. Considerându, că prin înființarea unu comitetu în Brasiovu pentru decopiarea „infratirii brasiovenesci” și prin alte părți ale Transilvaniei, se ținde a se dá mai multu de câtu o valóre locală și ocașională acelei manifestatiuni, în acestu întielesu maculatóre (!?! Red. T. R.) de onorea noastră națională;

Considerându, că la ospetiulu din Brasiovu unii domni în nesocotiți'a lor s'au geratu a vorbi în numele întregii națiuni române din Transilvani'a și Ungari'a;

Considerându că generalisarea scopulu de înfratire neconditiunată aru fi astadi în denegarea simtiulu nostru de onore, o primire de buna și aprobare a asupririlor ce, ni se facu, unu atestatu în mân'a contrariloru subscrișu de noi insine, că nu meritămu o sorte mai buna, ca ceea ce amu pretinsu, n'amu facutu seriosu, n'a provenitu din sentinulu, diu chiaru convicțiunea de necesitate a noastră;

Considerându, că totu avemu detori'a, d'a ni suberdină interesele speciali și particulari interesulu celu mare naționalu;

Considerându, că în cause naționali numai reprezentanții naționali au dreptulu d'a se pronunția și că românii din Sibiulu și ținutu nu voru a pecuții nici cându contr'a solidarității naționale;

Dechiarămu astadi, că în memorabil'a di de 3/15 Maiu, în care la 1848 s'a compus programulu chiaru și de înfratire a națiunei române din Transilvani'a;

Că nu potemu, nu ni este iertatu a consimți manifestatiunile dela Brasiovu, ci le privim de foarte daunôșe cauzei noastre naționale; că rămănemu deci constanti pre lângă memorandumulu romaniloru din Sibiulu și ținutu, înmanuatu comisariulu regescu conte de Pechy cu ocașionea caletoriei sele oficiôșe prin Transilvani'a; că remanemu întră toate credincios programulu nostru naționalu, și ca, desi dorim din sufletu frățietate cu națiunile conlocuțiune, sciundu că acea înfratire prosperédia numai în pamentulu perfectei îndreptări naționale, — noi nu vomu depune vestmentulu de doliu naționalu, și arm'a luptei loiale, — mai înainte d'a vedea națiunea română în posesiunea drepturiloru ce-i competu.

Sibiulu 15 Maiu 1871.

Mai multu români din Sibiulu și ținutu.

*** **(O carte buna.)** Îndreptarea legii. Intelgenții proprietari ai tipografiei cartiei au îndiestratu în anulu acest'a literatur'a română cu o nouă editiune a pravilei lui Mateiu Basarabu, publicată mai înteu la Mart. 20, 1652 în Târgoviscea. Nou'a editiune împlinése golulu matoru bibliotecii de legisti. În adeveru, esemplare din prim'a editiune dela 1652 nu se afla de câtu cu mari sacrificii și cu toate aceste este necuviciôșu că aceste vechiu codice, după care preste unu secolu se conduse justiți'a țierei românesci, să lipséscă de

alături cu nouă legi ale țerei, ori-cărei persoane care în studiul dreptului românesc și altu-ceva pe lângă galbenasi dela procese cascigate ori perdate. Si cine nu-si va procura acum pravil'a lui Basarabu cându nou'a editiune are numai marele avantaju d'a costă numai 24 lei, dara și acel'a d'a fi cu litere latine, adeca multu mai cu înlesnire la cercetari ?

Acum ceea ce mai rămâne de facutu tipografilor asociati este sa ne dea și o editiune după „Cartea Românească,” după codicele lui Vasilie Lupu.

Pâna ce acést'a va lipsi, lucrarea inteligentia a d-loru Valter et comp. nu este complectă.

Acést'a nu ne împiedeca d'a recunoșce ca editiunea pravilei lui Basarabu, este frumoasă și conșcinciosu facuta. Lucrarea tipografica este foarte recomandabila.

Remâne acum că și publiculu inteligent, și mai alesu barbati de legi și universitatile sa se grabesca a ajuta desfacerea acestei editiuni în care tipografii asociati au bagatu unu însemnatu capitalu (56 côle 4°), că astu-feliu sa putemu mai cu dreptulu reclamá și editiunea „Cartei Românești” a lui Lupu.

Cartea se vinde la tipografii editori. Pasagiu Nr. 12.

** In ultime dile ale lunei lui Aprilie calugeritiele din monastirea Picpus din suburbea st. Antoniu la Parisu s'au insurectionatu și ele contra silitei sântienie la care erau condamnate, și-au luat-o la fuga care în catrau a pututu.

Autoritățile crediura înse de cuviintia a cerceță întru câtu erau de mari virtutile sântiiloru lor, și curendu ajunsera la nisce descoperiri îngrozitoare.

Intr'o chilia de câte-va picioro patrate, fara gasite trei calogeritile închise acolo de mai multu de nouă ani; nefericitele erau într'o stare durerósa; lung'a loru întemnițare le-a luat pâna și simțimântulu esistintiei.

Cea mai în versta din toate, maic'a Stefania de 61 de ani, a fostu data ingrigirei batalionulu alu 73-lea de garda nationala. — Sa fi fostu mai tenera nici ca eră incredintiată unui batalionu. — Cele-lalte două, maic'a Bernardin'a de vre-o 40 de ani, și maic'a Victori'a de vre-o 30 de ani au fostu luate de doi cetățieni, cari au cerutu sa fia incredintiate ingrigirei lor.

Nu destulu atât'a virtute și sântenia; facându-se sepaturi, se gasira oseminte de copii. În chili'a unei venerabile maice se gasi unu uvragiu asupra modulu d'a face se lapede.

Din destainuirile celoru trei nefericite și după cercetarile și constatarile facute, s'au gasitu instrumente grozave de tortura în locuri tainite ale acestei monastiri. S'au gasitu apoi vre două sute rochii și costume de feliorite stufe și colorii... Ce faceau ore sântiile-loru cu asemenea obiecte?... S'a mai gasitu în fine și-o supțerana, care facea sa comunice monastirea Picpus c'unu stabilimentu de calogeri asediatu peste strata... sântu trairu!... „Rom.”

** (Dlu Pascaly) mai înainte de a trece Carpatii, a datu în teatru nationalu din Bucuresci o reprezentatiune în favorulu laueratulu și nefericitulu nostru poetu D. Bolintineanu.

** (Teatru nationalu.) Ministrulu de interne a întaritu statutele societatiei pentru fondu de teatru nationalu român cu observare, ca presedintele societatiei are de a areță la antist'a orasiului respectivu țienerea adunării anuale, lér' comitetulu, avendu locuinti'a în Pesta, sta sub inspecțiunea megistratulu de aici. —

** (Comitetulu societatiei pentru fondu de teatru) țienu la 16 Maiu o șiedintia extraordinaria, la care participara urmatorii domni: presedintele dr. Iosifu Hodosiu, vice-presedintele dr. Alesandru Mocioni, casariulu Vicentiu Babesiu, secretariulu Iosifu Vulcanu și membrulu Petru Mihali. În acést'a șiedintia comitetulu șilitu de cause pré ponderóse amână terminulu adunării dela Satu-mare pre 28 Sept. a. c. st. n. După aceste casariulu reportă despre 53 fl. incursi din Timisiór'a și adunati acolo cu ocașiunea unui balu, — numele contributoriloru s'a publicatu dej'a în fói'a acést'a. Apoi secretariulu Iosifu Vulcanu reportă despre 24 fl. primiti dela dlu N. Danila, oficialu la calea ferata, că tacsa de membru pre patru ani. —

** (Discursu de receptiune.) Redactorele acestei foi va țiené discursulu seu de

receptiune că nou alesu membru estraneu ala societatiei beletristice magiare Kisfaludyane Mercuri la 24 l. c. după amé-di-di, cu care ocașiune va vorbi despre poesi'a populara române, și totu-odata va ceti câte-va bucati traduse de densulu. —

** (Unu banu printiulu strainu!) Cu acést'a exclamatiune se vinde prin cafenelele dela Bucuresci o brosiura reinviata de prin anii trecuti. — Unu domnu — dice Telegr. — carui'a i se ofería „Printiulu strainu”, dise vendiatoriulu: ca nu-i trebuie nici cu unu banu (pretiulu brosiurei), înse bucarosu aru cumperá — unu domnu român. „Apoi domnulu romanu nu se vinde”, — response baiatulu ingeniosu. —

** (Profesorulu G. L. Frolo) a publicatu la Bucuresci o pré interesanta brosiura intitulata: „Limb'a nationala și limbile straine în școțele Romaniei.” Pretiulu este 84 bani. „Fam.”

** Un'a din anticitalile Romaniei, despre care nu se pôte negá ca se vorbește chiaru în anele țierei, este și catedral'a numita Mitropoli'a din Târgoviste, a carei'a fiintia inca face tuturoru o via aducere aminte a unor timpuri de fericire și eroismu.

Acestu sântu locasiu, unde totu-dé-un'a se celebréa toate ceremoniile religioșe și nationle, de și, după cum suntu informatu, avea unu venitu anualu de preste lei vechi 600,000, déru din neglgentia astadi a ajunsu a fi unu spectacolu durerosu icónele și alte odóre ale ei suntu nevoiti preti ale pastrá în casele lor, iér' cei ce mergu a se inchiná pre vremea sevársirei sântei slujbe, intra în launtru cu șfiala, stându cu mare grija d'a nu fi primejduiti la caderea caramidiloru zidirei slabite; e de prisosu sa descriu amenuntele: vederea aru covinge mai bine pre ori-cine despre tristulu adeveru! Nu cunoscu déca cei în dreptu și-au îndeplinitu cu sântienia detoriile și pâna la ce punctu, totu cea-a ce seiu e ca la unele ocașiuni se promite totu-dé-un'a cu abondintia nu numai infrumsetiarea disului sântu locasiu, dara inca și multe alte îmbunatatiri pentru acestu orasiu, o data stralucitu, iéra acum între orasiile cele mai umilite. — Tóte înse promissionile disparu pre data ce s'a ajunsu scopulu pentru care se facu. Și nenorocitiile orasieni, cá ómeni pacinici, supusi la toate propunerile, nu s'au pututu desceptá inca.

Comerciantii și alții orasieni vediendu ca, pentru țienerea în buna stare a acestui sântu locasiu, nu se ia nici o măsura din partea celoru ce-i încéla, au pusu la cale cu a d-loru chiețuél'a a se face o mica putincioșă reparatiune, dara trebuint'a e mare și covársiesce negresitu slabele d-loru midilóce. De aceea, ve rogu, cá prin organulu stimabilulu dvóstre diariu se faceti spre acestu sfársitu unu apelu în tóta țier'a, cáci se gasescu multi barbati cu inima și simțieminte religioșe, s'aru gasi, dicu, multi cari aru dori pastrarea unei astufelii de anticitali, și-mi place sa credu ca se voru grabi a veni în ajutoriu fie-care cu câtu i va permite midilócele.

Cu acést'a ocașiune, bine-voiti d-le redactore, a primi incredintiarea osebitei mele știme etc.

I. M. Alesandrescu. „Rom.”

** (Societatea pentru fondu de teatru.) În considerare ca statutele societatiei n'au sositu inca aprobate dela ministeriu, — și în considerarea altoru impregiurari grave, — comitetulu este necesitatu a amână adunarea generala a „Societatiei pentru fondu de teatru nationalu roman” pre 28 și 29 Septemvre 1871 st. n.

Din șiedinti'a comitetulu țienuta la 16 Maiu 1871.

Dr. Iosifu Hodosiu,
presiedinte.
Iosifu Vulcanu,
secretariu.

** (Ereditate desgrupata.) Diariulu de Salisburgi'a naréda ca în dilele trecute a repausatu în Modlham, aprópe de Seekirchen, unu țieranu veduvu și fără copii, care în tóta viéti'a sea a adunatu unu capitalu foarte considerabilu, déra, în locu sa depuna banii la vre-unu locu șiguru spre fructificare, i țienea îngropati în pamentu. În data după mórtea lui, erediile începura a cautá și a șapá prin tóta cas'a și, după putiena ostenála, aflara în șinulu pamentulu o gramada de dieceri, doi-dieceri și taleri în suma de 20,000 fl. Este probabilu ca o parte din acestu tesauru sa fia fostu îngropata chiaru de tatalu repausatulu, care inca inodá cru-

ceriulu cu diece noduri, de óre-ce parte mare erau mucediti și lipiti unulu de altulu, încátu numai prin apa fierbinte i-au pututu desface și șpalá.

** În consideratiunea îndelungatulu reshoiu dintre Franci'a și Germani'a, imperatulu Germaniei a hotaritu sa dea tuturoru oficialiloru câte o gratificatie sub denumire de: Retablissement-Geld în poporatiunile urmátorie:

Comandantii de armate, comandantii de corpuri, generalii de infanteria și de cavaleria primescu câte 5,000 de thaleri (18,750 franci).

Generalii de divisia și asimilatii loru câte, 3,000 thaleri (11,250 fr.).

Generalii de brigada și asimilatii loru câte 1800 taleri (6,750 fr.).

Colonelii și comandantii de regimente și asimilatii loru câte 1,400 taleri, (5,250 fr.)

Majorii, comandantii de batalióne și asimilatii loru câte 500 taleri (1,875 fr.)

Capitanii și asimilatii loru câte 250 taleri (937 fr.)

Locotentii și asimilatii loru câte 90 taleri (337.50 fr.)

Sub-locotentii și asimilatii loru, câte 75 taleri (281,25 fr.)

(Revist'a militaria)

** (La Craiova) a aparutu o fói'a noua, sub titlulu: „Curierulu Olteniei.”

** (Tacitu romanesce.) A esitu de sub tipariu: Opurile lui Caiu Corneliu Tacitu, traduse de G. I. Munteanu, directoru și profesorulu la gimnasiulu românesc gr. or. din Brasiovu, membru alu societatiei academice rom. din Bucuresci etc. Date în tipariu sub auspiciile societatiei academice după decesulu din viétia a traducatoriulu. Biografi'a lui G. I. Munteanu alaturata. Sibiu. Tipariulu tipografiei lui S. Filteș (W. Kraft) 1871. 8° midilociu 39¹/₂ côle, séu 614 p. și totusi pretiulu numai 2 fl. 80 xr., 6 lei noi. Acestu opu se pôte trage prin toate librariile din țiera, cum și de-a dreptulu dela redactiunea „Transilvaniei.” Venitulu curatu câtu se va poté școte din pretiulu acestei carti, e destinatulu de cátra societatea academica române în ajutoriulu veduvei și alu orfanulu remasu după repausatulu. „Famili'a.”

Concursu.

Devenindu în vacantiia statiunea de protopresbiteru gr. orientalu alu tractulu Zarandului se escrie prin acést'a concursu pâna în 16 Iuniu a. c. st, v.

Emolumentele împreunate cu acestu postu suntu competintiele protopopesci obicinuite, precum și venitele parohiei I din opidulu Bradu constatátoria din 162 numeri.

Dela doritorii de a competi la acestu postu se recere:

1. cá se fia barbati apti și bine-meritati pre terenulu bisericosou și școlariu, se fia absoluti de gimnasiu și teologia;
2. cá alesu și întaritu fiindu, sa locuiesca în resiedinti'a acestui scaunu protopresbiterale, carea e opidulu Bradu, în sensulu §. 29 din Statutulu organicu.

Doritorii de a concurge la postulul acest'a voru avé de a-si tramite concursele lor bine instruite la scaunulu protopopescu greco-orientalu alu Zarandului în Bradu pâna la terminulu prefiptu.

Bradu, în 4 Maiu 1871.

Comitetulu sinodulu protopresbiterale greco-orientale alu Zarandului.

(25—1)

Anunciu.

Se afla de vendiare la tipografi'a noastră unu esemplariu de **Evangelia**, tiparitu totu în tipografi'a noastră pre harthia de calitate cea mai buna, taiatu în aur, legatu acum de curendu în **catifea rosia** și ornatu pre partea deasupra cu cinci icóne, de pictura alésa, ce infatíšédia: **Inviérea** și pre cei patru **Evangelisti**, în rame de argintu auritu; iéra pre partea din josu cu o cruce în treita masiva și patru humbi, cu catarâmi și țietieni, (în dosu) de calitate ramelor. Pretiulu acestui esemplariu este 135 fl. v. a. Se pôte vedé la directiunea tipografiei archidieceșane gr. or. de aici.

Burs'a de Vien'a.

Din 12/24 Maiu 1871.

Metalicele 5%	59 30	Act. de creditu	280
Imprumut. nat. 5%	69 10	Argintulu	122 75
Actiile de banca	779	Galbinulu	5 91 ^o / ₁₀